

STENOGRAFSKE BELEŠKE SENATA

KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

GODINA I

BEOGRAD 1932 GOD.

BROJ 41

XXXVII REDOVNI SASTANAK SENATA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

DRŽAN 11 AVGUSTA 1932 GOD. U BEOGRADU

P r e i s e d a v a o :

Potpredsednik

DR. FRAN NOVAK

Sekretar:

DR. IVAN GMAJNER

Prisutni su g. g. Ministri: Ministar bez portfelja dr. Hamdija Karamehmedović, Ministar finansija dr. Milorad Đorđević, Ministar građevina dr. Stjepan Srkulj.

Početak u 17.10 časova.

Sadržaj :

1. — Primanje i usvojenje zapisnika XXXVI redovnog sastanka;

2. — **Dnevni red:** Pretres u načelu i u pojednostima i konačno usvojenje predloga Zakona o izmenama i dopunama Zakona o državnoj trošarini.

Govornici: Izvestilac Miloje Ž. Jovanović, Ivan Hribar.

Potpredsednik **dr. Fran Novak:** Ker je prisotno zadostno število gospodov senatorjev, otvarjam 37 redno sejo Senata. Prosim gospoda zapisnikarja, da izvoli prečitati zapisnik zadnje seje.

Sekretar **dr. Ivan Gmajner** čita zapisnik XXXVI redovnog sastanka.

Potpredsednik **dr. Fran Novak:** Ali ugovarja kdo proti na ta način sestavljenemu zapisniku? Ker ni ugovora, smatram da je zapisnik odobren.

Predemo takoj na dnevni red in sicer na razpravo o poročilu Finančnega odbora o zakonskem predlogu o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni trošarini. Prosim gospoda poročevalca, da nam poda poročilo.

Izvestilac **Miloje Ž. Jovanović:** Gospodo senatori, predlog Zakona o izmenama i dopunama u Zakonu o državnoj trošarini, kako ga je usvojila Narodna skupština, došao je pred Senat, da i on u smislu poslovnika donese svoju odluku. Finansijski odbor u današnjoj svojoj sednici uzeo je u pretres ovaj

zakonski predlog, i posle svestrane procene sviju njegovih dobrih i rdavih strana odlučio je, da preporuči Senatu, da ovaj zakonski predlog onako, kako ga je Narodna skupština donela u celini i u pojednostima usvoji.

Pri rasmatranju ovog zakonskog predloga imao je Finansijski odbor dosta teškoća za procenu predloženih dažbina. Prvo, da li bi ih uopšte trebalo u interesu države i državnih finansija usvojiti, s pogledom na finansijski efekat, koji se od njih očekuje, a na drugoj strani za procenu i drugih okolnosti i prilika, pod kojima se ovaj Zakon donosi, i u koliko će on eventualno nepovoljno dejstvovati svojim opterećenjem bilo na pojedince kao potrošače, bilo na zanate i industrije, kao proizvođače trošarinskih predmeta.

U pitanju povećanja trošarine na šećer, gospodo senatori, imali smo da ocenimo, da li će ovo povećanje koje se predlaže, i u koliko ima da padne na potrošače šećera, biti u tolikoj meri znatno, da ga ne bismo mogli primiti iz obzira što će šećer usled toga jako poskupeti. Da li su žrtve, koje će potrošači morati da podnesu za državu, takve da ih treba da podnesu, da bi se postigla jedna mnogo veća korist, a to je da bi država dobila jedan veliki prihod za pokriće budžetskog deficita, koji se pojavio.

Šećer je kod nas, gospodo senatori, dosta skup. On se sada prodaje po ceni oko 15 dinara po kilogramu, a sa povećanjem trošarine, on će dostići cenu od oko 16 dinara po kilogramu. Ta je cena velika, jer u Belgiji šećer staje svega oko 5 naših dinara jedan kilogram. Sem toga bojati se, da usled toga, što

se cene povećavaju, široke mase naroda, naročito male zanatlije, radnici, seljaci i uopšte ekonomski slabiji redovi društva neće moći da raspolažu potrebnim sredstvima, kao ekonomski slabi, da taj šećer kupuju, i da će se usled toga pojaviti možda smanjenje njegove potrošača, dostigao potrošnju s glave na glavu i do cilj koji se očekuje, a to je povećanje državnih prihoda.

Kod nas je potrošnja šećera inače slaba. Mi smo godišnje trošili oko 9.200 vagona šećera, te je dolazilo od prilike s glave na glavu oko 5 kilograma, dok je, međutim, šećer u drugim državama, u kojima je već odavno postao jedna ozbiljna i važna životna namirnica potrošača, dostigao potrošnju s glave na glavu i do 50 kilograma godišnje. Pitanje je kakav će efekat ovo povećanje trošarine imati na potrošače, da li će se smanjiti konzum, i da li se neće pojaviti ono, što se ne očekuje, a to je da se prihod smanje umesto da se povećaju. Ako bi se pretpostavka Gospodina Ministra finansija pokazala kao tačna, da ćemo ipak u ovoj godini imati potrošnju šećera od 7.000 vagona, onda bismo mogli računati, da ćemo sa povećanjem trošarine, koje je predviđeno, imati i stvarno povećanje državnih prihoda od trošarine na šećer.

U odredbi, gde se govori o trošarini na šećer, predviđa se s jedne strane potrošnja, koja dolazi otuda koliko pojedinci troše šećera, a s druge strane predviđen je i drugi porez, koji dolazi na same fabrike šećera. Taj porez nije trošarina, to nije posredni porez, to je jedan neposredni porez, koji direktno opterećuje industriju šećera. Taj porez moraju da podnesu same fabrike, koje su tu u isto vreme i poreski obveznici i u krajnjem slučaju i poreski destinateri.

Sada je pitanje, gospodo senatori, kako će ovaj veliki porez uticati na fabričku proizvodnju šećera, da li će on toliko pritiskivati same fabrike, da one neće moći taj porez da izdrže i da neće možda radi toga izgubiti mogućnosti da produže svoj rad. (Senator **Tomo Jalžabetić**: Oni će sebi znati već pomoći). Meni je milo, ako će se one znati pomoći. Ja verujem i ovo što kaže senator Jalžabetić, da će se te fabrike umeti snaći, i daj Bože da se snadu, jer bi bilo strašno, kad se te ne bi mogle snaći, i kad bi morale obustaviti i prekinuti rad. Taj deo poreza, koji imaju platiti i podneti same fabrike šećera, iznosi od prilike 9000 dinara po vagonu proizvedenog šećera.

Mi imamo devet fabrika šećera u državi, od kojih je jedna u Usori prestala da radi pre neke dve godine, a druga fabrika u Sivcu koja radi na zadružnoj osnovi je mala i ne dolazi u obzir. Prema tome ostaje još sedam fabrika u državi, koje treba godišnje da proizvedu i predadu 7000 vagona, dakle svaka fabrika prosečno oko hiljadu vagona godišnje. Međutim ima velikih fabrika, koje proizvode godišnje po hiljadu i dvesta vagona i takova fabrika bi imala podneti godišnje opterećenje od prilike oko jedanaest miliona dinara. Tih 11 miliona dinara su stvarno neposredni porez, koji te fabrike moraju da podnesu. Ja ću se vrlo radovati, ako fabrike taj teret doista i mogu podneti, jer će država od toga imati veliki prihod i postići će se onaj cilj, koji je g. Ministar finansija imao u vidu predlažajući ovaj Zakon.

No, gospodo senatori, ako to ne bi bilo, ako bi se desilo, da fabrike pod pritiskom toga tereta dođu na misao da obustave rad, šta bi onda bilo sa proizvođačima šećerne repe, koji su njome zasadili čitava polja, čiji prostor iznosi stotine hiljada jutara, koji su

za liferovanje repe zaključili ugovore sa fabrikama, šta bi onda bilo, ako fabrike ne bi mogle primiti tu šećernu repu. Državne fabrike, i ona na Belju, koja ima dosta i sama sopstvene šećerne repe, i ova na Cukarici, moraće primiti šećernu repu i produžiti rad, ali je pitanje, šta će ostale fabrike. Ako bi se to desilo, da fabrike ne bi mogle primiti od proizvođača šećernu repu, nastupio bi jedan poremećaj u privrednom životu, jer je poljoprivredniku bila osigurana prodaja repe pri zaključenju ugovora sa pojedinim fabrikama, to jest imao je sigurnu prodaju za svu svoju šećernu repu i već odmah pri zaključenju ugovora primao je i avans na račun troškova oko proizvodnje repe, a toga bi nestalo prestankom rada ostalih fabrika.

Nemajući nikakvih podataka, iz kojih bi mogli proračunati koliko pojedine fabrike imaju zarade, da li će moći da iz iste podnesu ovaj veliki teret, mi smo morali tražiti obaveštenje od strane g. Ministra finansija, koji sigurno mora raspolagati potrebnim podacima o tome, i posle dobivenih izjava i obaveštenja od strane g. Ministra finansija, da će fabrike sprovodeći izvesne uštede, a zatim ako bi proizvođile u glavnom i u prvome redu šećer u kockama, moći da podnesu ovo povećanje, i da će im opet ostati izvesna zarada, — računajući na to bez podataka koje nismo mogli imati, mi smo odlučili da ovo primimo, a videćemo u praksi kakav će se efekat pokazati: da li će ove poreze industrija šećera moći podneti.

Na ovome mestu, gospodo senatori, slobodan sam napomenuti, da bi Finansijski odbor želeo da se u buće pri predlaganju izmena zakona, u samom dotičnom zakonu o trošarini, ma da mu tu nije mesto ni u izvrši izmena putem izmene samoga toga zakona. Ovde, na primer, porez koji pada na fabrike je neposredan porez, i došao je kao predložena izmena zakona o trošarini, ma da mu tu nije mesto ni u kom slučaju.

Gospodo senatori, ovde se pojavljuje još jedan važan momenat, a to je odnos državnih fabrika šećera prema privatnim fabrikama. Vi znate da mi imamo naše dve državne fabrike: na Cukarici i na Belju. Ostalih sedam fabrika su privatne fabrike, od kojih je jedna na zadružnoj osnovi, a druge su akcionárska društva. Mi smo, gospodo, od samog početka posle našega oslobođenja vodili jednu ekonomsku politiku, koja po mom mišljenju u mnogom i mnogom nije bila dobra. Mi smo, na primer, često puta mogli čuti izjave naših merodavnih političara i državnika kako govore: mi hoćemo da ostanemo privredna zemlja, nama nije potrebna industrija, neka industrijske države nama daju industrijske potrebe, a mi ćemo njima davati pšenicu, kukuruz i ostale poljoprivredne proizvode. Pod uticajem takvih ideja, gospodo, pojavila se u samom početku težnja, da se i državne fabrike šećera otuđe i prodadu. Kamo sreće da smo u početku pristupili nacionalizaciji fabrika, te bismo danas industriju šećera imali u našim rukama. Ali, ne samo da mi to nismo uradili, nego je bilo govora, da se i naše fabrike šećera ustupe strancima. Nudena je od stranaca za fabriku na Cukarici jedna cena, oko 20 miliona dinara, i blagodareći g. Pašiću mi smo ovu fabriku sačuvali. Za 20 miliona dinara trebalo je prodati fabriku koja danas ima svoga obrtnog kapitala oko 25 miliona dinara, i koja donosi državi u ovim teškim prilikama preko 15 miliona dinara. Dakle, ta pogrešna politika naša koja je išla u tome pravcu, od početka učinila je da

mi danas imamo u mesto narodne industrije prevlast stranih preduzeća.

Stranci drže ova preduzeća po pravu, koje im daju Ustav i naši zakoni, a obezbeđuju međunarodni ugovori, pa zato je neizgodna stvar, kad se sa velikim porezima koji idu na preko 9 hiljada dinara po vagonu opterećuju sve fabrike, kako državne tako i privatne. Ako je protivno našim pretpostavkama to opterećenje veliko, i ide dotle, da se kapital polako pojede ili se u velikoj meri okrnji, onda su privatne fabrike izgubile sav kapital, dok će državne fabrike održati se radeći i sa štetom na račun državnog budžeta, i za njihove režijske troškove predviđaću se i dalje izdaci na račun opštih državnih prihoda. One mogu ovo izdržati ali druge privatne fabrike mogu doći u rđavu situaciju a cela industrija šećera u tešku krizu.

Može ovo imati i svoje rđave strane, a možda će biti i dobro ako će se na kraju krajeva doći do toga, da se u interesu potrošača i države profit fabrika svede na normalnu meru, te da se postupno sprovede nacionalizacija šećerne industrije.

Ja bih želeo, — ovo ne govorim kao izvestilac, nego kao senator, — da postupno jednoga dana dođemo do državnoga monopola šećera, koji će najbolje obezbediti kako interese potrošača tako i opravdane zahteve proizvođača repe, da ovi ne budu od strane kartelisanih fabrika prenebrgavani i zanemari-vani, i da im se ne plaća samo jedan vrlo neznatan deo od onoga što proizvedu, već da lavovski deo uzimaju same fabrike.

Gospodo, ovoliko odnosno trošarine na šećer. Sada ću da progovorim nekoliko reči o onome drugom delu u izmenama i dopunama u Zakonu o državnoj trošarini, koji se odnosi na trošarinu na električnu energiju. Ova je trošarina dvojaka: jedna koja se upotrebljava za osvetljenje uopšte, i druga koja se upotrebljava za dobijanje pokretačke snage — pogona za izvesna industrijska, zanatlijska i druga preduzeća. Mi smo i ranije pre oslobođenja imali ovu trošarinu na osvetljenje. U Srbiji smo je naplaćivali ranije po kilovatčasovima. Jednoga dana izvršena je reforma u načinu opterećenja, pa je uvedena izvesna trošarina na sijalice, koje se, kao što znate, sve s vremena na vreme moraju kvariti i zamenjivati novima. I u tim stavovima koji su počinjali od 5 dinara na sijalicu pa na više, po jačini, bio je jedan deo prihoda koji se smatrao kao trošarinski prihod za osvetljenje. U vezi sa tim bili su podložni trošarini i drugi predmeti koji su služili za osvetljenje, kao parafin, cerezin i druga sredstva za pravljenje sveća, a petroleum, kao što se zna, podleži monopolskoj taksi. Ostale su u upotrebi samo neopterećene trošarinom lojane sveće, koje seljaci upotrebljavaju.

Danas je došlo da mi ovu trošarinu naplaćujemo ne samo na sijalice, već i prema utrošenoj električnoj energiji, prema kilovatčasovima. Druga trošarina, koja se udara na motornu snagu imade takođe svoje neizgodne strane, jer će povećati troškove proizvodnje, pošto se sama snaga, koja kreće mašine, poskupljava. To će imati izvesnog uticaja na same zanate i industriju. Ali, gospodo, Finansijski odbor Senata smatrao je, da su i jedne i druge žrtve: i od strane samih privatnih lica koja troše električno osvetljenje, i od strane preduzeća koja taj elektricitet upotreb-

ljavaju kao pokretače svojih raznih fabrika ili zanata, da su te žrtve koje oni čine u ovim vremenima male prema onim ogromnim koristima, koje se daju povećanjem ovih državnih prihoda, da bi se što lakše sanirale državne finansije. Sa tog razloga je Finansijski odbor rešio u pogledu ove predložene trošarine na osvetljenje da predloži da ih treba u celini usvojiti.

Ali, gospodo, i trošarinu na šećer i trošarinu na osvetljenje Odbor je smatrao kao diktat krajnje nužnosti, kao odluke koje ne trpe odlaganja, koje se moraju usvojiti i pri svim neizgodnim stranama, koje one pokazuju.

Finansijski odbor Senata smatra ovo samo kao jednu privremenu meru, i on se nada da će g. Ministar finansija, prilikom izrade novoga budžeta za 1933-34, potražiti nova sredstva prihoda, te da će dobiti mogućnosti, da ovaj zakon podvrgne reviziji i korekturama, kako će se olakšati što više onima koji su ovim zakonom mnogo opterećeni i na taj način zadovoljiti zahteve zdrave finansijske politike. — Sad gospodo, dozvolite mi da pročitam izveštaj.

Potpredsednik **dr. Fran Novak**: Za reč se javio senator g. Ivan Hribar. Ima reč g. Hribar.

Ivan Hribar: Pošto smo svi blagovremeno dobili izveštaj, te je svaki mogao da ga pročita, a s obzirom na to što je i g. izvestilac opširno o izveštaju govorio, ja bih predložio da se od čitanja izveštaja odustane, — s tim da se izveštaj unese u stenografske beleške.

Potpredsednik **dr. Fran Novak**: Prima li Senat predlog g. Hribara? (Prima). Objavljujem da je predlog g. Hribara primljen. Izveštaj se, prema tome, neće čitati, ali će se uneti u stenografske beleške. (Izveštaj glasi:

Finansijski odbor Senata na današnjoj svojoj sednici uzeo je u pretres predlog Zakona o izmenama i dopunama Zakona o državnoj trošarini, onakav, kakav ga je usvojila Narodna skupština, i pošto ga je sveštano proučio u celosti i pojedinostima, saobrazno aktu Senata od 11 avgusta 1932 godine br. 3353, podnosi Senatu ovaj

IZVEŠTAJ

Finansijski odbor Senata u svojoj sednici od 11. o. ni. uzeo je u rasmatranje od Narodne skupštine usvojeni predlog Zakona o izmenama i dopunama Zakona o državnoj trošarini, pa je većinom glasova odlučio, da predloži Senatu da se pomenuti zakonski predlog u celini i pojedinostima usvoji.

Za ovakovu odluku opredelio se odbor posle duge i stvestrane diskusije, u kojoj su uzete u obzir dobre i rđave strane ovoga predloga, a naročito s pogledom na hitnu potrebu, koja zahteva povećanje prihoda od državne trošarine, koje je povećanje potrebno u ovome momentu za olakšanje saniranja državnih finansija, pošto su državni prihodi zbog opšte krize u zemlji znatno podbacili.

Pri oceni ovoga predloga Zakona Finansijski odbor Senata teško se mogao odlučiti, da ga ne usvoji, kad je već usvojio dva ranija zakonska predloga u istome cilju, kojima predviđena povećanja prihoda bez povećanja prihoda od državne trošarine ne bi mogla doprineti ostvarenju namere g. Ministra finansija, da postavljeni cilj saniranja državnih finansija postigne.

No Finansijski odbor Senata ne može, a da ovom prilikom ne skrene pažnju Senatu na izvesne momente, koji mu daju povoda za izvesnu bojazan, da uvođenje u život novoga zakona može proizvesti i izvesne nezgodne posledice, koje se ne mogu sigurno predvideti, koje se mogu pojaviti ili ne pojaviti, ali koje se, kad ovaj zakon već bude votiran, bez promene samoga zakona teško mogu otkloniti.

Naša šećerna industrija posle oslobodenja i ujedinenja lepo je napredovala i bila je u stanju, ne samo da podmiri potrebe naše zemlje, već je u pojedinim godinama bilo i izvoza.

Neosporno je, da su se ovakovi uspesi mogli pojaviti otuda, što je fabrikama njihov rad donosio lepu zaradu.

Pitanje je, da li će povećanje trošarine, upravo „neposrednog poreza“ na sama fabrična preduzeća smanjiti interes fabrika za razvitak same proizvodnje i da li im opterećenje, uvedeno ovim zakonom kao i zakonom o porezu na poslovni promet, koji je Senat juče usvojio, neće apsorbovati celokupnu zaradu, ili veći deo njen; te da usled toga ne dođu u nemogućnost da rad produže.

Nemajući nikakvih podataka o stvarnim zaradama fabrika šećera, odbor se morao osloniti na izjave i obaveštenja g. Ministra finansija, koja su na svaki način data na osnovu izvesnih prethodnih kalkulacija i proveravanja, te prelazeći preko raznolikih mišljenja članova odbora odlučio se, da predlog i u pogledu opterećenja samih fabrika primi, ne primajući na sebe i odgovornost za tačnost tvrđenja, da fabrike pored plaćanja poreza na poslovni promet i povećanje „trošarine“, što ukupno iznosi oko 9.000 dinara po vagonu, mogu još toliko zaradivati, da bi posao mogle nastaviti.

Ako ovo poslednje ne bi bio slučaj, postoji opasnost od toga, da fabrike neće moći da preuzmu od proizvođača proizvedenu šećernu repu, što bi moglo stvoriti nove poremećaje u privrednom životu i otežati i inače težak položaj poljoprivrednika, koji je do sada za proizvedenu šećernu repu imao obezbedenu prodaju.

Na ovome mestu slobodni smo napomenuti, da u ovome zakonu nije bilo mesta predviđanju poreza koji pada neposredno na fabrike, jer je to **neposredni porez**, kome je mesto u Zakonu o neposrednim porezima.

Ovaj zakonski predlog predviđa novo i znatno povećanje trošarine na šećer, što će i njegovu cenu u prometu znatno povećati.

Šećer je kod nas i inače znatno skup, prodaje se detaljno po ceni oko 15 dinara po kilogramu. Posle votiranja ovog zakona on će još više poskupiti, najmanje za onoliko, koliko iznosi trošarinsko povećanje. Ovim će se otežati potrošnja šećera naročito kod ekonomski slabijih potrošača, (seljaka, zanatlija, radnika i malih ljudi uopšte); te će ovi biti lišeni od konsuma jedne vrlo važne životne namirnice. Prirodno je da će smanjena potrošnja šećera imati nepovoljno dejstvo i na sam prihod od državne trošarine.

Šećer je kod nas inače skup. U drugim državama je znatno jeftiniji: u Belgiji kupuje se šećer u detalju po ceni od oko 5 naših dinara.

Ovde se pojavljuje još jedno pitanje, a to je od-

nos između državnih fabrika šećera i privatne industrije. Suviše veliko opterećenje fabrika, pa ma ono pogađalo i državna preduzeća, uvek će imati nepovoljan efekat na privatne fabrike, koje bi mogle pretrpeti ogromne štete, eventualno okrnjiti ili izgubiti svoje kapitale, dokle državne fabrike šećera ove gubitke lako mogu podneti, jer će se isti u krajnjem slučaju pokriti od strane države iz povećanih prihoda predviđenih ovim zakonom.

Što se tiče onoga dela zakona, koji se odnosi na trošarinu na električnu struju, odbor je mišljenja, da se i ovde zakonskim predlogom znatno opterećuje kako potrošnja struje za osvetljenje, tako i ona koja se upotrebljuje za zanate i industriju, te da će i to moći imati izvesnih svojih nezgoda. Pre svega znatno će se povećati troškovi proizvodnje dotičnih preduzeća. Odbor međutim nalazi da su žrtve, koje pojedinci imaju da podnesu po ovome zakonu, relativno male prema ovim velikim koristima koje predstavljaju povećani prihodi za saniranje državnih finansija.

Sa svega napred izloženog, Finansijski odbor Senata, prelazeći preko ovih i mnogih drugih opravdanih zameraka, koje se ovome predlogu zakona mogu učiniti, smatrajući ova povećanja trošarine samo kao jednu **privremenu meru**, očekuje od g. Ministra finansija, da će pri donošenju novoga budžeta, a na osnovu iskustava koja bude finansijska administracija stekla izvršenjem ovoga zakona, potražiti nove izvore za državne prihode, koji će omogućiti da se ovaj zakon podvrgne reviziji i korekturama u smislu pravičnosti i načela zdrave finansijske politike.

Za izvestioca određen je član odbora senator g. Miloje Ž. Jovanović.

Sekretar;

Pretsednik,

dr. **Ljubomir Tomašić**, s. r. Inž. **Daka Popović**, s. r.

Članovi:

Mil. Ž. Jovanović, s. r.

Dr. Ploj, s. r.

B. Gavrilović, s. r.

dr. E. Gavrića, s. r.

Dr. Vlad. Ravnihar, s. r.

Vilović Osman, s. r.

Dr. Marko Kostrenčić, s. r.

Dr. Uroš Desnica, s. r.

Jovo Banjanin, s. r.)

Otvaram načelan pretres. Želi li ko od gospode senatora da govori? (Niko se ne javlja za reč). — Kako se niko nije javio za reč, to je ovaj pretres u načelu završen. Pristupićemo glasanju. Ona gospoda senatori koji primaju zakonski predlog u načelu, glasaće „za“, a oni koji ga ne primaju, glasaće „protiv“. Molim g. sekretara da izvoli izvršiti prozivku.

Sekretar dr. **Ivan Gmajner** proziva gospodu senatore da glasaju, i oni su glasali ovako:

Alibegović Asim otsutan; Alkalaj dr. Isak otsutan; Altiparinaković Jovan za; Arnautović Serif za; Banjanin Jovo protiv; Bogojević Vasa za; Vidaković Antun za; Vilović Osman za; Vujić Pavle za; Vukčević dr. Stanojlo otsutan; Gavrića dr. Emilo protiv; Gavrilović dr. Bogdan protiv; Gaj Ljudevit za; Glušac dr. Vaso otsutan; Gmajner dr. Ivan za; Grasl dr. Georg otsutan; Desnica dr. Uroš za; Dobrinčić Petar za; Dragović Milutin otsutan; Đirlić Petar za; Ivković dr. Momčilo

za; Iliđžanović Dimitrije za; Jalžabetić Tomo za; Janković Stjepan za; Jovanović Ž. Miloje za; Karamehmedović dr. Hamdija za; Kovačević Tomo za; Kostić Petar odsutan; Kostrenčić dr. Marko protiv; Kotur dr. Đura za; Kukuljević-Sakcinski Fran za; Ljubibratić dr. Sava za; Mažuranić dr. Želimir odsutan; Majstrovic dr. Ivan odsutan; Marjanović Milan protiv; Mahmutbegović Sefedin za; Mičić dr. Mića odsutan; Mihalđić Stevan za; Muftić Salem za; Nešković Jovan odsutan; Obradović Paja odsutan; Pavelić dr. Ante odsutan; Ploj dr. Miroslav za; Popović Daka za; Popović Matija za; Popović Milan odsutan; Ravnihar dr. Vladimir za; Radovanović Krsta odsutan; Radulović Marko za; Rajar dr. Janko odsutan; Rožić dr. Valentin za; Samurović Janko za; Simonović Milan odsutan; Smiljanić Krsta odsutan; Stanković Jovan za; Sulejmanović dr. Džafer za; Teslić Petar odsutan; Timotijević Kosta odsutan; Tomašić dr. Ljubomir za; Tomić Svetozar odsutan; Trinajstić dr. Dinko za; Ubavić Pavle za; Frangeš dr. Oton odsutan; Hadži Bošković Trajko za; Hadži Ristić Spira za; Hribar Ivan za; Cvetković Jordan za; Cerović Gavriilo odsutan; Šverljuga dr. Stanko odsutan; Šilović dr. Josip za; Šola Atanasije za; Šuperina dr. Benjamin odsutan.

Posle glasanja.

Potpredsjednik dr. **Fran Novak**: Izvolite, gospode senatori, čuti rezultat glasanja. Glasalo je svega 47 gospode senatora, od tih 42 „za“, a pet „protiv.“ Prema tome, objavljujem da je zakonski predlog o izmenama i dopunama Zakona o državnoj trošarini u načelu primljen.

Prelazimo na pretres u pojedinostima. Želi li ko od gospode da govori? (Niko se ne javlja za reč.) Pošto se niko nije javio za reč, pristupićemo glasanju o pojedinim paragrafima. Molim izvestioca, g. senatora Jovanovića da izvoli čitati paragraf po paragraf.

Izvestilac **Miloje Ž. Jovanović** čita naslov zakonskog predloga i § 1. (Vidi sast. XXXVI.)

Potpredsjednik dr. **Fran Novak**: Prima li Senat pročitani § 1? (Prima). Ko je za, neka izvoli sedeti, a ko je protiv, neka izvoli ustati. (Svi sede). Pošto svi sede, objavljujem da je pročitani § 1 primljen.

Molim g. izvestioca da izvoli čitati dalje.

Dr. Vladimir Ravnihar: Mi taj tekst pred sobom nemamo.

Izvestilac **Miloje Jovanović**: Vi imate pred sobom jedan tekst koji nije ovakav. Predsedništvo Narodne skupštine uputilo nam je ispravljen tekst, to je taj tekst koji sam ja sada pročitao. Dakle, on ima da glasi ovako kako sam ga pročitao, jer je tako Narodna skupština rešila.

Potpredsjednik dr. **Fran Novak**: Izvolite čuti paragraf 2.

Izvestilac **Miloje Jovanović** čita § 2 (Vidi sast. XXXVI.)

Potpredsjednik dr. **Fran Novak**: Gospoda senatori koji su za to da se § 2 primi, neka izvole sedeti, a koji su protiv, neka izvole ustati. (Većina sedi). Većina sedi, objavljujem da je § 2 primljen.

Izvolite čuti dalje.

Izvestilac **Miloje Jovanović** čita § 3 (Vidi sast. XXXVI.)

Potpredsjednik dr. **Fran Novak**: Gospoda senatori koji su za to da se § 3 primi, neka izvole sedeti, a koji su protiv, neka izvole ustati. (Većina sedi). Većina sedi, objavljujem da je § 3 primljen.

Time je ovaj zakonski predlog primljen i u pojedinostima.

Prelazimo, gospodo, na konačno glasanje o ovom zakonskom predlogu u celini. Molim g. sekretara da izvoli izvršiti prozivku.

Sekretar dr. **Ivan Gmajner** proziva gospodu senatore da glasaju, i oni su glasali ovako:

Alibegović Asim odsutan; Alkalaj dr. Isak odsutan; Altiparmaković Jovan za; Arnautović Šerif za; Banjanin Jovo protiv; Bogojević Vasa za; Vidaković Antun za; Vilović Osman za; Vujić Pavle za; Vukčević dr. Stanojlo odsutan; Gavriila dr. Emilo protiv; Gavrilović dr. Bogdan za; Gaj Ljudevit za; Glušac dr. Vaso odsutan; Gmajner dr. Ivan za; Grasl dr. Georg odsutan; Desnica dr. Uroš za; Dobrinić Petar za; Dragović Milutin odsutan; Đirlić Petar za; Ivković dr. Momčilo za; Iliđžanović Dimitrije za; Jalžabetić Tomo za; Janković Stjepan odsutan; Jovanović Ž. Miloje za; Karamehmedović dr. Hamdija za; Kovačević Tomo za; Kostić Petar odsutan; Kostrenčić dr. Marko odsutan; Kotur dr. Đura za; Kukuljević-Sakcinski Fran za; Ljubibratić dr. Sava za; Mažuranić dr. Želimir odsutan; Majstrovic dr. Ivan odsutan; Marjanović Milan odsutan; Mahmutbegović Sefedin odsutan; Mičić dr. Mića odsutan; Mihalđić Stevan za; Muftić Salem za; Nešković Jovan odsutan; Obradović Paja odsutan; Pavelić dr. Ante odsutan; Ploj dr. Miroslav za; Popović Daka za; Popović Matija za; Popović Milan odsutan; Ravnihar dr. Vladimir za; Radovanović Krsta odsutan; Radulović Marko za; Rajar dr. Janko odsutan; Rožić dr. Valentin za; Samurović Janko za; Simonović Milan odsutan; Smiljanić Krsta odsutan; Stanković Jovan za; Sulejmanović dr. Džafer za; Teslić Petar odsutan; Timotijević Kosta odsutan; Tomašić dr. Ljubomir za; Tomić Svetozar odsutan; Trinajstić dr. Dinko za; Ubavić Pavle za; Frangeš dr. Oton odsutan; Hadži Bošković Trajko za; Hadži Ristić Spira za; Hribar Ivan za; Cvetković Jordan za; Cerović Gavriilo odsutan; Šverljuga dr. Stanko odsutan; Šilović dr. Josip za; Šola Atanasije odsutan; Šuperina dr. Benjamin odsutan.

Posle glasanja.

Potpredsjednik dr. **Fran Novak**: Gospodje senatorji! Izvolite poslušati rezultat glasanja. Skupno je glasovalo 42 gospodov senatorjev, od tih 40 „za“, dva pa proti zakonskemu predlogu. Razglašam, da je s tem zakonski predlog o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni trošarini sprejet tudi v celini.

Gospodje senatorji! Dnevni red današnje seje je s tem iscrpan. Prihodnja seja bo sklicana po dnevu in uri pismenim potom z dnevnim redom: Določitev dnevnega reda. Sprejme li Senat dnevni red seje, ki bo na ta način sklicana? (Prima). Razglašam da je sprejet. Zaključujem s tem današnjo sejo.

— Sednica je zaključena u 18.10 časova. —